

nơi có tổ chức công đoàn thì thủ trưởng cơ quan, đơn vị phối hợp với ban chấp hành công đoàn để làm những việc nói trên.

b) Trường hợp đương sự không nghiêm chỉnh chấp hành án, mà Tòa án hỏi ý kiến cơ quan, đơn vị về việc khấu trừ một phần tiền lương của đương sự và yêu cầu cung cấp tài liệu về tiền lương và hoàn cảnh sinh hoạt của đương sự, thì cơ quan, đơn vị cần nhanh chóng cung cấp tài liệu và góp ý với Tòa án, nhằm làm cho việc khấu trừ tiền lương được hợp lý, vừa bảo đảm những nhu cầu thiết yếu về đời sống của đương sự phù hợp với hoàn cảnh của mỗi người, vừa bảo đảm việc nuôi dưỡng thích đáng vợ, con họ. Khi góp ý với Tòa án về mức khấu trừ lương của công nhân, viên chức, quân nhân thì thủ trưởng cơ quan, đơn vị cần tranh thủ bàn với ban chấp hành công đoàn cơ sở (đối với công nhân, viên chức) và tham khảo ý kiến của đương sự.

Khi Tòa án đã có quyết định khấu trừ lương của công nhân, viên chức, quân nhân, thì cơ quan, đơn vị nơi đương sự phục vụ sẽ thực hiện việc khấu trừ tiền lương và chuyển số tiền khấu trừ sang Tòa án để giao cho người được nuôi dưỡng.

Hà-nội, ngày 4 tháng 1 năm 1966.

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

NGUYỄN DUY TRINH

CHỈ THỊ số 28-TTg/TN ngày 11-2-1966
về việc chi tiêu chữa bệnh cho công nhân, viên chức và nhân dân trong tình hình mới.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Kính gửi :

*Các Bộ, các cơ quan ngang Bộ,
Các cơ quan trực thuộc Hội đồng Chính phủ,
Các đoàn thể ở trung ương,
Ủy ban hành chính các khu, thành, tỉnh.*

Lâu nay, Chính phủ đã ban hành những chính sách, chế độ cần thiết, đảm bảo cho công nhân, viên chức và các tầng lớp nhân dân ta có điều kiện để chữa bệnh khi ốm đau.

Để việc chữa bệnh cho công nhân, viên chức và các tầng lớp nhân dân được tiến hành tốt

trong điều kiện có chiến tranh, Hội đồng Chính phủ đã quyết định bổ sung một số điểm thuộc về nguyên tắc, chế độ chi tiêu như sau :

I. ĐỐI VỚI CÔNG NHÂN, VIÊN CHỨC ỐM ĐAU

Nhà nước đảm bảo việc chữa bệnh cho công nhân, viên chức ốm đau theo đúng các quy định trong chế độ bảo hiểm xã hội. Tiền thuốc và tiền bồi dưỡng (tức là tiền ăn thêm để đáp ứng yêu cầu của việc chữa bệnh) do quỹ y tế thuốc men đài thọ theo đúng chế độ, tiêu chuẩn hiện hành; nghĩa là hiện nay các cơ sở y tế ở các ngành, các địa phương đang giải quyết thế nào thì vẫn giữ nguyên như thế ấy.

Riêng về mặt quản lý chi tiêu, nếu thống nhất quản lý mọi kinh phí vào ngành y tế thì do các cơ quan, xí nghiệp phải sơ tán, di chuyển, việc điều hòa kinh phí có thể không kịp thời sẽ gây khó khăn cho ngành y tế trong việc chữa bệnh cho công nhân, viên chức. Vì vậy, Hội đồng Chính phủ đã quyết định như sau :

— Giao cho ngành y tế thống nhất quản lý chi tiêu về thuốc men và bồi dưỡng cho công nhân, viên chức ốm đau nằm điều trị ở bệnh viện như hiện nay.

— Giao cho các cơ quan, xí nghiệp quản lý chi tiêu về thuốc men và bồi dưỡng cho công nhân, viên chức chữa bệnh theo đơn của thầy thuốc, chứ không nằm điều trị ở bệnh viện.

II. ĐỐI VỚI CON CÔNG NHÂN, VIÊN CHỨC ỐM ĐAU

Vẫn áp dụng theo chế độ tiêu chuẩn chi tiêu hiện hành, nếu các cháu nằm điều trị ở bệnh viện.

Về tiền thuốc chữa bệnh thông thường thì các cơ quan, xí nghiệp được dự trừ chi tiêu theo tiêu chuẩn hiện hành cho các cháu ở tập thể, các cháu đi sơ tán theo cơ quan và các cháu ở các tổ chức sơ tán tập trung do cơ quan, xí nghiệp tổ chức.

III. ĐỐI VỚI THÂN NHÂN CÁN BỘ VÀ CHIẾN SĨ ĐI CÔNG TÁC ĐẶC BIỆT (B và C)

Cha, mẹ, vợ, con (dưới 18 tuổi) của cán bộ, chiến sĩ đi công tác đặc biệt, nếu ốm đau phải nằm điều trị ở bệnh viện thì được miễn tiền thuốc và tiền bồi dưỡng, chỉ phải trả tiền ăn hàng ngày. Nếu đi khám bệnh thì tùy theo khả năng của bệnh viện mà cho thuốc.

IV. ĐỐI VỚI NHÂN DÂN ỐM ĐAU HOẶC BỊ THƯƠNG TRONG CHIẾN TRANH

Dựa vào quan hệ sản xuất hợp tác hóa, các địa phương cần lãnh đạo hướng dẫn các hợp tác xã giúp đỡ những người ốm đau, những người bị thương bằng mọi hình thức nhằm giảm bớt khó khăn, tạo điều kiện cho những người này chữa bệnh được tốt.

Đối với những người túng thiếu, nếu ốm đau đến khám bệnh thì các bệnh viện, bệnh xá phát thuốc theo chế độ hiện hành. Nếu nằm điều trị ở bệnh viện thì Nhà nước có sự giúp đỡ cần thiết: hoặc trợ cấp toàn bộ viện phí (gồm tiền ăn và tiền thuốc) hoặc trợ cấp tiền thuốc theo chế độ hiện hành. Hàng năm, các địa phương cần dự trù trong quỹ xã hội của ngân sách địa phương một khoản tiền thích đáng để chi về việc này, nhằm thể hiện đúng mức sự quan tâm của Nhà nước xã hội chủ nghĩa đối với đời sống nhân dân.

Những người bị thương vì chiến tranh đều được đưa vào điều trị tại các cơ sở y tế. Tiền thuốc, tiền ăn và tiền bồi dưỡng trong suốt thời gian điều trị do Nhà nước đài thọ. Nếu nạn nhân bị chết thì nhân dân địa phương và Nhà nước giúp đỡ chôn cất chu đáo.

V. ĐỐI VỚI NHỮNG NGƯỜI ĐI SƠ TÁN

Để quốc Mỹ ngày càng mở rộng cuộc chiến tranh phá hoại đối với miền Bắc nước ta, nhân dân nhiều thành phố, thị trấn, thị xã, khu công nghiệp tập trung, v.v... phải sơ tán về các địa phương để tiếp tục tham gia mọi hoạt động. Ủy ban hành chính các địa phương cần đảm bảo và giành mọi sự dễ dàng cho những người đi sơ tán, đặc biệt là đối với công nhân, viên chức về hưu, quân nhân về hưu hoặc ra ngoài quân đội vì mất sức lao động, thương binh, gia đình liệt sĩ và gia đình cán bộ đi công tác đặc biệt, các cháu nhỏ nếu ốm đau thì được chữa bệnh ở địa phương mình để họ khỏi phải trở lại nơi cũ vừa ảnh hưởng tới sức khỏe, vừa tốn tiền mà lại trái với chủ trương sơ tán. Tiền thuốc và tiền chữa bệnh cho những người đi sơ tán do ngân sách địa phương nơi sơ tán đài thọ theo chế độ, tiêu chuẩn của người có bệnh như đã quy định trong các chế độ hiện hành.

Các quy định trên đây bổ sung chế độ chi tiêu và quản lý chi tiêu quỹ y tế thuốc men; quỹ xã hội. Bộ Tài chính và Bộ Y tế có trách nhiệm hướng dẫn việc chi tiêu và quản lý chi

tiêu quỹ y tế thuốc men. Bộ Tài chính và Bộ Nội vụ hướng dẫn thi hành đối với quỹ xã hội.

Nhằm đảm bảo thực hiện tốt những quyết định trên đây, Thủ tướng Chính phủ lưu ý các Bộ và các địa phương mấy điểm sau đây:

1. Khi lập ngân sách đầu năm, Bộ Tài chính, Bộ Y tế, Bộ Nội vụ cần bàn bạc, tính toán để dự trù nhu cầu chi tiêu về quỹ y tế thuốc men, quỹ xã hội cho sát. Trong quá trình chấp hành ngân sách, nếu vì tình hình đột biến của chiến tranh mà nhu cầu chi tiêu về quỹ y tế thuốc men và quỹ xã hội tăng nhiều thì một mặt các địa phương phải có ý thức sắp xếp trong ngân sách địa phương để bảo đảm nhu cầu chi tiêu; mặt khác Bộ Tài chính cần chủ động và kịp thời điều chỉnh thêm kinh phí cho các địa phương, nếu các địa phương gặp khó khăn, để các địa phương có điều kiện thực hiện tốt chính sách, chế độ chữa bệnh như đã quy định.

2. Cần đẩy mạnh phong trào thi đua chống Mỹ cứu nước trong ngành y tế, làm cho cán bộ, nhân viên ngành y tế nhận rõ trách nhiệm của mình, nâng cao tinh thần phục vụ và năng lực công tác để, với những phương tiện sẵn có, tiêu chuẩn chế độ chi tiêu hiện hành, làm tốt công tác phòng bệnh và chữa bệnh trong tình hình mới. Đi đôi với việc săn sóc thuốc thang cho bệnh nhân, thủ trưởng và công nhân viên chức các bệnh viện cần quan tâm hơn nữa tới vấn đề ăn uống của bệnh nhân, coi đó là một khâu trọng yếu trong công tác chữa bệnh.

Phải hết sức đơn giản thủ tục, giảm bớt khó khăn và thì giờ đi lại của nhân dân và cán bộ trong việc đi khám bệnh và chữa bệnh, đặc biệt là đối với nhân dân trong trường hợp đề nghị trợ cấp viện phí, đối với thân nhân liệt sĩ và cán bộ, chiến sĩ đi công tác đặc biệt trong trường hợp đi khám và chữa bệnh.

Hiện nay tại các thành phố, thị trấn, thị xã... còn có những người vì nhu cầu của sản xuất và chiến đấu hoặc vì hoàn cảnh sinh hoạt có khó khăn mà cần phải ở lại chưa đi sơ tán được, nếu họ bị ốm đau thì phải tổ chức việc chữa bệnh cho họ cho thích hợp (điều trị nội trú, ngoại trú hoặc đưa đi chữa ở nơi sơ tán), đảm bảo cho bệnh nhân có nơi chữa chạy chu đáo, không được dựa vào hoàn cảnh phòng không sơ tán mà làm trở ngại tới việc chữa bệnh cho cán bộ và nhân dân.

Hà-nội, ngày 11 tháng 2 năm 1966

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

PHẠM HÙNG

www.ThuVienPhapLuat.com
Tel: +84-8-3845 6684